

בית משפט לענייני משפחה בצפת

תלה"מ 19-07-57980 אלמוני נ' פלונית

תיק חיצוני:

בפני כבוד השופטת, סגנית הנשיא אביבית נחמיאס

תובע אלמוני
ע"י ב"כ עו"ד טוני פרח

נגד

נתבעת פלונית
ע"י ב"כ עו"ד גל טורס

פסק דין

לפני תובענה לסעד הצהרתי שהגיש התובע כנגד הנתבעת – בת זוגו לשעבר, בעניין שיתוף ספציפי במחצית הזכויות בדירה אשר נרכשה על ידה שש שנים לפני הנישואין, ונרשמה על שמה.

השתלשלות הליכים ורקע עובדתי:

1. הצדדים נישאו כדמו"י ביום 99.**.** מנישואין אלה נולדו לצדדים שני ילדים.
2. מאז נישאו הצדדים התגוררו בבית שרכשה הנתבעת, הידוע כגוש ****חלקה ** תת חלקה ** ברח' ** ב**** (להלן: "הנכס"/"הדירה"). כשש שנים לפני הנישואין. הדירה המוגדרת כ"שיכון ציבורי", נרכשה מחברת שיכון ופתוח לישראל בע"מ, בעלות של כ-100,000 ₪, כאשר מרביתה מומנה באמצעות הלוואת משכנתא, אשר מחציתה הפכה למענק.
3. אין חולק כי במהלך שנות הנישואין בוצעו מספר שיפוצים בבית אולם שווים ומקור המימון שנויים במחלוקת בין הצדדים.
4. מערכת היחסים של הצדדים ידעה עליות ומורדות לרבות אלימות מצידו של התובע, בין היתר על רקע מחלוקת בעניין שיפוץ הבית לו התנגד התובע, אשר אף הורשע בפלילים בגין תקיפת הנתבעת. ביום 16.02.02, בעקבות קרע שאינו ניתן לאיחוי בין הצדדים, עזב התובע לבית הוריו ב***** (ר' סעיף 16 לכתב ההגנה של התובע בתמ"ש 37320-05-16), ומשלב זה דרכי הצדדים נפרדו, עד אשר ביום 17.**.** התגרשו.
5. המחלוקת בין הצדדים היו מושא למספר הליכים בבית משפט זה, ביניהם תביעת האישה למזונות קטינים ולקביעת הסדר הורות (פס"ד ניתנו ביום 12.7.16 וביום 17.1.17 בהתאמה, במסגרתם נקבע כי ביתה של האם יהא ביתם העיקרי של הקטינים תוך

בית משפט לענייני משפחה בצפת

תלה"מ 19-07-57980 אלמוני נ' פלונית

תיק חיצוני:

- 1 קביעת זמני שהות מצומצמים ביותר עם האב, נוכח מורכבות הקשר בין הקטינים
2 לאביהם, גילאי הקטינים וטעמים אחרים שפורטו בפסק הדין).
3 6. בנוסף הגיש התובע תביעה רכושית ביום 11.1.17 בה טען בין היתר לזכויות בדירת
4 המגורים, וזו נמחקה לבקשתו ביום 17.1.18 (תלה"מ 17-01-25619).
5 7. ביום 23.07.19 הגיש התובע פעם נוספת תביעה רכושית, היא התביעה שבכותרת, במסגרתה
6 טען טענות הדומות במהותן לטענות שנטענו על ידו בהליך הרכושי הקודם.
7

תמצית טענות הצדדים:

- 8 8. לטענת התובע יש להצהיר על בעלותו במשותף עם הנתבעת ויש לחייבה אף בדמי שימוש
9 ראויים בגין התקופה בה עשתה שימוש בלעדי בדירה. לטענתו, הבית אמנם נרכש טרם
10 היכרותם ונישואיהם של הצדדים אולם מרביתו מומנה באמצעות משכנתא ששולמה על
11 ידו. בנוסף בתחילת החיים המשותפים תרם לטובת צורכי המשפחה והחזר המשכנתא
12 סך של 150,000 ₪. עוד טען כי במהלך חיי הנישואין הוא מימן שיפוצים שונים בבית
13 ובכללם תוספת בניה משמעותית בשנת 2003, שיפוץ מסיבי בשנת 2008 (בפרוט' מיום
14 25.05.17 בתמ"ש 16-05-37320, הוסכם כי השיפוץ נעשה בשנת 2010), ושיפוץ המטבח
15 בשנת 2012. לפיכך, טען כי השקעותיו בביסוס התא המשפחתי, תשלום החזרי משכנתא
16 ומימון תוספות בנייה ושיפוץ, מעידים על שיתוף ספציפי בבית.
17 9. מנגד טענה הנתבעת, כי הבית בבעלותה הבלעדית, לאחר שנרכש על ידה בשנת 1993, כשש
18 שנים לפני נישואיה לנתבע, וכי אף בשנת 2008 עת הושלם הליך רישום הבית, מלוא
19 הזכויות נרשמו על שמה. לטענתה השתתפות התובע בשיפוצים נבעה מאחריותו כלפי
20 ילדיו והשתתפותו בעלויות הכרוכות במדורם, ומכל מקום הוצאות התחזוקה השוטפת
21 בבית, נעשו על ידה ומכספה, כאשר התובע סרב לקחת בכך חלק. המשכנתא נלקחה
22 מחשבונה והתובע לא שילם אותה באופן רציף. עוד טענה כי במהלך הנישואים, סבלה
23 מהתעללות פיזית ומילולית קשה מצד התובע, דבר שבסופו של יום הביא לפרידתם.
24 מטעמים אלה סברה כי יש לדחות את טענות התובע אשר לזכויותיו בבית המגורים.
25

דיון והכרעה:

המשטר הרכושי החל על הצדדים:

- 30 10. הצדדים נישאו בשנת 1999 לפיכך חל עליהם חוק יחסי ממון בין בני זוג התשל"ג – 1973
31 (להלן: "החוק/חוק יחסי ממון"). משהצדדים לא ערכו הסכם ממון, חל בעניינם הסדר
32 איזון המשאבים הקבוע בפרק השני לחוק, הקובע שיתוף אובליגטורי דחוי למועד פקיעת
33 הנישואין מחמת גירושין או פטירה של אחד מבני הזוג.

בית משפט לענייני משפחה בצפת

תלה"מ 19-07-57980 אלמוני נ' פלונית

תיק חיצוני:

11. סעיף 5(א) לחוק, קובע את אופן איזון המשאבים בין הצדדים עם התרת נישואיהם. בהתאם לסעיף נקבע איזון שוויוני בכלל הרכוש שצברו בני זוג במהלך נישואיהם, זולת ביחס לנכסים שונים שפורטו, ובכללם, נכסים שהיו למי מבני הזוג ערב הנישואין (סעיף 5(א)(1) לחוק). נכסים אלה לא ייכללו במסת הנכסים שלאיזון, כל עוד לא התנו בני הזוג על הוראות החוק בדרך שנקבעה בחוק.
12. הדירה שבמחלוקת נרכשה לפני הנישואין וככזו איננה נכס בר איזון, בהתאם להוראת סעיף 5(א)(1) לחוק. יוטעם כי בהתאם להוראות החוק, נישואי בני זוג כשלעצמם אין בהם כדי לפגוע בקניינו של מי מהם (סעיף 4 לחוק יחסי ממון).
13. לטענת התובע, חרף העובדה כי הזכויות בדירה רשומות ע"ש הנתבעת, מדובר בנכס משותף.
14. בהתאם להלכה הפסוקה, הלכת השיתוף (היוצרת שיתוף קנייני בין בני הזוג) אינה דרה בכפיפה אחת עם הסדר איזון המשאבים הקבוע בחוק יחסי ממון והיא נדחית מלפניו. יחד עם זאת, ניתן, בנסיבות מסוימות, להוכיח כוונה ספציפית של הצדדים לשיתוף בנכס מסוים, הכל כפי שיפורט להלן:

הלכת השיתוף - כללי:

15. הלכת השיתוף הינה יציר הפסיקה. היא מקימה חזקה לפיה בני זוג שניהלו יחסי נישואין תקינים ותרמו למאמץ המשפחתי במשותף, זוכים בחלקים שווים בנכסים שנצברו במהלך חייהם המשותפים, בין אם אלה רשומים על שם שני בני הזוג ובין על שם אחד מהם.
16. הפסיקה הגדירה את חזקת השיתוף כ"חזקה החלה לגבי בני-זוג המנהלים אורח חיים תקין ושהתנהגותם מגלה מאמץ משותף, כי הרכוש שנצבר במהלך הנישואין מצוי בבעלותם המשותפת. השותפות נלמדת מנסיבות החיים המשותפים ומגמירות הדעת המיוחסת לצדדים. החזקה נשענת על קונסטרוקציה חוזית שעניינה הסכם משתמע בין הצדדים, לפיו הם שותפים שווים בזכויות" (ר' ע"א 1915/91 **יעקובי נ' יעקובי**, פ"ד מט (3) 529).
- דהיינו, יש צורך בקיומם של "אורח חיים תקין" ו"מאמץ משותף".
17. לאורך השנים, התפתחה בפסיקה מגמה של הרחבת הלכת השיתוף, הן באמצעות שימת דגש על התנאי של מאמץ משותף שפורש באופן מרחיב, תוך דרישה מינימליסטית של חיים תקינים (כאשר כיום נדרש כי לצורך עמידה בדרישת אורח חיים תקין, די בחיים תחת קורת גג אחת והיעדר קרע או פירוד של ממש – ע"א 234/80 **גדסי נ' גדסי** פ"ד לו(2) 645, 1982, ע"א 782/80 **אביבה גולדברג נ' יוחנן גולדברג** פ"ד לד (2) 757, 1983, אף אם חיי הצדדים לא התנהלו על מי מנוחות ע"א 264/77 **דרור נ' דרור** פ"ד לב(1) 829 (1978), ולגבי דרישת ה"מאמץ המשותף" נקבע כי אינו חייב שיבוא לידי ביטוי דווקא בתרומה כספית לקופת המשפחה אלא אפשר שיתבטא בתרומה לניהול משק הבית וגידול הילדים

בית משפט לענייני משפחה בצפת

תלה"מ 19-07-57980 אלמוני נ' פלונית

תיק חיצוני:

1 – ע"א 300/64, ע"א 1937/92 **קוטלר נ' קוטלר** פ"ד מט(2) 233 (1995) הן ע"י צמצום
2 האפשרות לסתור את החזקה בדבר השיתוף (הלכת השיתוף הפכה למעין חזקה כאשר
3 די בהוכחת חיים משותפים כדי להעביר את הנטל על הצד שכנגד לסתור קיומו של
4 שיתוף נכסים), והן ע"י הרחבת היקף הנכסים הנכללים בשיתוף- בכלל זה, זכויות
5 סוציאליות, נכסים עסקיים ואף נכסים שנצברו טרם הנישואין – ע"א 809/90 **לידאי נ'**
6 **לידאי**, 1992, ע"א 806/93 **הדרי נ' הדרי** 1994 (בעניין זה ר' פסק דינו של כב' השופט
7 איתי כץ בתמ"ש (ירושלים) 18560/07 **ד' ר' נ' ד' ש'** (23.11.2008) וההפניות הרבות שם.
8 כן ר' תמ"ש (ת"א) 3120/98 **ס.י. נ' נ.י.** (17.11.03) וההפניות הרבות שם).

שיתוף ספציפי:

11 18. בהתאם לפסיקה, הוראות חוק יחסי ממון אינן מונעות יצירת שיתוף בנכס ספציפי מכח
12 הדין הכללי על פי נסיבותיו של כל מקרה. לעניין זה ר' ע"א 1915/91 **יעקובי נ' יעקובי**,
13 1995: "על מנת לקבוע את זכויות כל אחד מבני הזוג ברכוש במהלך חיי הנישואין, ניתן
14 לפנות לדיני החוזים, לדיני הקניין, לדיני הנאמנות, לדיני השליחות, לדיני עשיית עושר
15 במשפט, לעקרון תום הלב ולכל אותם כלים הנתונים בידינו, כדי לקבוע בעלות אמיתית
16 ולא פורמלית ברכוש". (כן ר' רע"א 8672/00 **אבו רומי נ' אבו רומי**, (2002); ע"א
17 7687/04 **ששון נ' ששון**, (2005), בע"מ 1398/11 - **אלמונית נ' אלמוני**, (2012); בע"מ
18 5939/04 **פלוני נ' פלונית** (2004); בע"מ 10734/06 **פלוני נ' פלונית** (2007) ועוד רבים
19 (אחרים).

20 19. יצויין כי בבע"מ 3674/21 **פלונית נ' פלונית** 12.8.2021 שניתן לאחרונה, סוכמו הדעות
21 שונות בכל הנוגע לאופן תחולתה של חזקת השיתוף על נכסים חיצוניים
22 (למשל, ע"א 4151/99 **בריל נ' בריל**, פד"י נה(4) 709, 716-717 (2001) ע"א
23 1880/95 **זרהם נ' זרהם**, פ"ד נ(4) 865, 870-871 (1997)). עוד צויין כי הגם
24 שקיימות בנושא דעות שונות, נקבע כי השאלה אם ישותפו נכסים חיצוניים
25 תיבחן לפי נסיבות המקרה, והודגש כי "צדקת החלטה של הלכת השיתוף על
26 נכסים חיצוניים מושפעת מאיכות יחסייהם של בני הזוג, משך הנישואים, מטיב
27 הנכס מושא המחלוקת ומנסיבות נפילתו בחלקו של אחד מבני הזוג".

28 20. לעניין נטל ההוכחה, נקבע כי נטל ההוכחה לקיומה של כוונה שיתוף ביחס לנכס "חיצוני",
29 מוטל על הטוען לקיומה (ר' רע"א 8672/00 **אבו רומי נ' אבו רומי**, 2002), כאשר נדרשת
30 הוכחה ממשית וחיובית לכוונת השיתוף, ואין להסתפק בעצם קיומם של חיי נישואים
31 משותפים (פרופ' ליפשיץ, **השיתוף הזוגי** 2016, בעמ' 174-181).

32 21. שאלת הוכחת כוונת שיתוף בנכס ספציפי היא שאלה שבעובדה שתיבחן בהתאם לאומד
33 דעתם של הצדדים, הסכמתם וכן נסיבות חיהם לרבות ביחס לנכס הספציפי (בע"מ

בית משפט לענייני משפחה בצפת

תלה"מ 19-07-57980 אלמוני נ' פלונית

תיק חיצוני:

- 1 2948/07 פלונית נ' פלונית, 2007, בע"מ 10734/06 פלוני נ' פלונית (2007). על מנת לקבוע
2 כי רכוש הינו בבחינת "רכוש משותף", יש לבחון האם היתה כוונה ליצור שיתוף ספציפי,
3 אם לאו, ואם עלה בידי הטוען לשיתוף להוכיח את אותו "דבר מה נוסף" שיעיד על
4 כוונת שיתוף בנכס הספציפי (ר' בע"מ 1398/11 אלמונית נ' אלמוני 2012, תמ"ש (חי')
5 31662/97 מ.ד. נ' מ.ד. 2001).
- 6 22. בע"מ 1398/11 אלמונית נ' אלמוני (26.12.12), ציין כב' השופט עמית מס' מבחני עזר
7 ופרמטרים בשאלת הוכחת השיתוף מכוח הדין הכללי, כאשר הודגש כי אין מדובר
8 ברשימה סגורה: האם הדירה הובאה על ידי אחד מבני הזוג לנישואין או נרכשה על ידי
9 אחד מבני הזוג לאחר הנישואין; האם הדירה נתקבלה בתקופת הנישואין מכוח ירושה
10 או מתנה, שאז נדרשת לטעמו מידה גדולה יותר של הוכחה. הדבר נכון במיוחד לגבי
11 דירה שנתקבלה במתנה במהלך תקופת הנישואין, מן הטעם שיש ליתן משקל לכך שנותן
12 המתנה בחר להעניקה רק לאחד מבני הזוג ולכך שבן הזוג השני הסכים, גם אם
13 בשתיקה, כי הדירה שנתקבלה במתנה תירשם רק על שם בן הזוג מקבל המתנה; האם
14 גם לבן הזוג השני יש דירת מגורים או נכס חיצוני אחר שהביא עמו לנישואיו ואשר נותר
15 רשום על שמו; אורך התקופה בה הדירה הייתה רשומה על שם אחד מבני הזוג ומספר
16 השנים בהם התגוררו בני הזוג בדירה (ככל שהתקופה קצרה יותר נדרשת מידה רבה
17 יותר של הוכחה לשיתוף בדירה); אורך חיי הנישואין עד לקרע או עד לגירושין (ככל
18 שתקופת הנישואין קצרה יותר נדרשת מידה רבה יותר של הוכחה לשיתוף בדירה); האם
19 ניטלה הלוואה בגינה נרשם משכון/משכנתא על הדירה, ואשר שולמה לאורך השנים על
20 ידי בני הזוג במשותף; שיפוץ מסיבי או תוספת בניה מהותית שמומנה על ידי שני בני
21 הזוג; התנהגות הצדדים - אווירה כללית של שיתוף ושל מאמץ משותף; נסיבות
22 ספציפיות נוספות כגון יצירת מצג בפני בן הזוג השני; כן ר' הדברים שנפסקו בעמ"ש
23 10884-03-16 מ' נ' מ' 02.01.17 והפסיקה שהובאה שם.
- 24 23. בית המשפט ראה כ"דבר מה נוסף" שדי בו כדי לבסס כוונת שיתוף כאשר הוכח שהצדדים
25 ערכו שיפוץ מסיבי בבית, או כאשר הוצגו ראיות לכך שהייתה הבטחה או כוונה מפורשת
26 להפוך את הנכס לנכס משותף (בע"מ 1398/11 הנ"ל). לעניין ההשקעה נקבע כי על מנת
27 להוכיח שיתוף נדרש בן הזוג הטוען לכך להוכיח "השקעה כספית רצינית שאינה בטלה
28 בשישים" (ר' תמ"ש 37372-07-12 ס.מ נ' ב.מ, 2014). במקרה אחר נקבע שיתוף בנכסי
29 מקרקעין שלא שימשו למגורים, שרכש הבעל לפני נישואי הצדדים, במקרה בו דמי
30 השכירות שהתקבלו הופקדו לחשבון בנק משותף, המשכנתא שולמה מאותו חשבון בנק,
31 ועל רקע התנהגות כללית של בני הזוג שבחרו להתגורר בשכירות ולהשקיע כספיהם
32 בנכסי מקרקעין (עמ"ש 40404-04-15 ר.ב נ' א.ב (13.09.16)). בפסיקה אף קיבלו בתי
33 המשפט את טענת השיתוף, מקום בו הוכח כי בוצע איחוד פיזי של הנכס. לעניין זה ר'
34 ע"א 7750/10 בן גיאת נ' הכשרת היישוב חברה לביטוח 2011, שם נקבע כי העובדה

בית משפט לענייני משפחה בצפת

תלה"מ 19-07-57980 אלמוני נ' פלונית

תיק חיצוני:

1 שבני הזוג התגוררו בדירה הגדולה שנוצרה כתוצאה מהאיחוד הפיזי של שתי הדירות
2 מעידה על כוונת שיתוף ספציפית בדירה שנרשמה על שם הבעל בלבד. כן ר' הדברים
3 שהובאו לאחרונה בעמ"ש (מחוזי מרכז) 19-10-35047 י. ה נ' נ. ה (02.08.2020)
4 24. ככל שמדובר בדירת מגורים, הרי מכוח היות נכס זה נכס משפחתי מובהק, נדרשת כמות
5 ראיות קטנה יותר להוכחת השיתוף והגבולות בין המשאבים מיטשטשים, אף אם
6 מלכתחילה עיקר המעמסה הייתה על אחד מבני הזוג (ע"א 806/93 הדרי נ' הדרי 1994,
7 בעמ"מ 5939/04 פלוני נ' פלונית, פדי נט (1) 665).

8
9

שיתופיות מוחלשת:

10 25. מאחר ששיתוף בנכס חיצוני משמעו שיתוף בנכס שהוצא מכלל נכסים ברי האיזון לפי חוק
11 יחסי ממון, הכירה הפסיקה באפשרות של שימוש בסעיף 8(2) לחוק יחסי ממון בין בני
12 זוג לשם הכרה ב"שיתופיות מוחלשת" בנכס חיצוני, כאשר חלוקת הנכס שהוכח לגביו
13 "דבר מה נוסף", לא נעשית בדרך של מחצה על מחצה אלא בחלקים שאינם שווים, הכל
14 תוך התייחסות זהירה לנסיבות הספציפיות של כל מקרה ומקרה לצד שיקולי תום לב
15 צדק והגינות.

16 26. כאמור לעיל, הנטל להוכיח קיומם של הפרמטרים המביאים לכדי שיתוף בנכס מוטל על
17 הטוען לשיתוף. לאחרונה בעמ"ש (מחוזי מרכז) 20-07-57806 פלונית נ'
18 פלוני (23.05.2021) ייחס בית המשפט המחוזי משמעות לנכונות המערערת לחתום על
19 משכנתא הנרשמת על הדירה והופכת אותה כחייבת וערבה להחזרתה, ולהשתתפותה
20 בפועל בהחזרי המשכנתא ששולמו מתוך הכספים ששימשו את כלל המשפחה כ"דבר מה
21 נוסף" שדי בו כדי להוכיח שיתוף ספציפי, יחד עם זאת הדגיש כי **היקף השיתופיות נתון
22 לשיקול דעתו של בית המשפט ואין הוא מחוייב להכריע כי חלוקת הנכס תעשה מחצה
23 על מחצה**. באותו המקרה סבר בית המשפט כי בשים לב להשתתפותה הכספית
24 (העקיפה) של האישה בדירה, העובדה כי התגוררה עם בתם של הצדדים בדירה כשש
25 שנים לאחר מועד הקרע, ובהתחשב בשווי הגלום בכך, יש בדבר להצדיק קביעה לפיה
26 זכותה בדירה מגעת כדי 15% משווייה.

27 27. כך, קבע בית המשפט העליון בעמ"מ 8206/14 פלונית נ' פלוני (14.04.2015), כי מקום בו בין
28 בני הזוג שוררת "שיתופיות מוחלשת"/"שיתופיות לשיעורין" יש מקום לתת לכך ביטוי
29 גם באופן חלוקת הנכסים תוך שימוש בהוראות סעיף 8(2) לחוק יחסי ממון בין בני זוג,
30 וקביעה במסגרתו של איזון משאבים שאינו בדרך של מחצה על מחצה", ר' המקרה
31 שנדון ע"י חברתי כב' סגנית הנשיא השופטת מירה דהן בתמ"ש (תל אביב-יפו) 16772-
32 06-15 י.ה.נ' א.צ (29.05.2017) והמקרים שהובאו שם, דברי כב' השופט צביקה ויצמן
33 בתמ"ש 11-05-38559 ת.ס.נ' ד.ס (01.12.2013), דברי חברתי כב' השופטת רונית גורביץ

בית משפט לענייני משפחה בצפת

תלה"מ 19-07-57980 אלמוני נ' פלונית

תיק חיצוני:

בתמ"ש 51484-04-17 כ' נ' ר' (07.09.19), שם נקבעה שיתופיות מוחלטת **בנחלה, כן ר'**
עמ"ש 38445-08-17 פלונית נ' אלמוני (05.10.18)

מן הכלל אל הפרט:

28. לאחר בחינת מכלול הראיות שהובאו בפני, ולאחר שמיעת הצדדים שוכנעתי כי הוכח "דבר
מה נוסף" המצדיק הכרה בזכויות התובע בנכס, אולם לא במחצית הזכויות בו.

29. אין חולק כי התובעת רכשה את הדירה כשש שנים לפני נישואיה לתובע, ומלוא הזכויות בה
נרשמו כאמור על שמה.

30. כפי שצויין לעיל, הלכת השיתוף הספציפי מבקשת להתחקות אחר אומד דעתם של הצדדים,
הסכמתם וכן נסיבות חייהם לרבות ביחס לנכס הספציפי, בעניינים אלה הוכחו הנסיבות
הבאות:

31. בכל הנוגע להסכמה לרשום את הבית על שם התובע - אינני מקבלת את טענת התובע לפיה
לנתבעת "לא היתה התנגדות בזמן חי הנישואין לרשום את הבית על שם שנינו" (סעיף
14 לתצהירו). וזאת מהטעמים הבאים:

א. ראשית, בדיון ההוכחות התובע נשאל בעניין זה והסתייג מהצהרתו כאשר הבהיר
שלא ביקש בפועל אולם **להערכתו, אם היה מבקש** התובעת היתה מסכימה (עמ' 17
ש' 33).

ב. עוד מדברי התובע עולה כי השיפוצים השונים שבוצעו בנכס, לטענת התובע מכספו,
לא בוצעו בשל סברתו כי מדובר בדירה משותפת אלא מאחר שהיה בטוח שזוגיות
זה לכל החיים". כאשר נשאל מדוע הבית אינו רשום על שמו השיב (עמ' 11 ש' 20-
25): "כי אני הייתי בטוח שהזוגיות שלנו זה לכל החיים ופשוט בגלל המצב הכלכלי
הלא טוב שהיה לנו אמרתי שחבל ללכת לעו"ד ולשלם 1,000 או 2,000 ₪ בשביל
למלא תצהיר. אני הכוונה שלי זה זוגיות לכל החיים, לא צריך ניירות. התחתנו כדת
משה וישראל, אהבתי אותה, היא אהבה אותי, הולדנו ילדים, מי חלם שהבית
יהרס. חוץ מזה אני טוען שמגיע לי 50% בגלל ההשקעה המאסיבית שלי בבית. רק
התוספת שהוספתי...". לא נטען כי מדובר היה בהסכמה של בני הזוג אלא נראה כי
מדובר היה במחשבה פנימית של התובע עם עצמו, כפי שאכן הבהיר בהמשך: "לא
הייתה אפילו פעם אחת שביקשתי לרשום את הבית על השם שלי, לא רציתי את
המהלך הזה, כשחשבת עם עצמי אמרתי חבל על ה-1,000 או 2,000 ₪ לתת לעורך

בית משפט לענייני משפחה בצפת

תלה"מ 19-07-57980 אלמוני נ' פלונית

תיק חיצוני:

- 1 הדין". כאשר נשאל לגבי התנגדותה של הנתבעת לרשום את הבית על שמו השיב כי
2 "לשאלת בית המשפט זה בכלל לא עלה בינינו, לא דיברנו על זה בכלל", ובהמשך
3 העיד כי לא ביקש מהתובעת אף פעם לרשום את הבית, אפילו לא לאחר שלטענתו
4 בשנת 2004, יעצה לו חברה לעבודה לרשום את הדירה על שמו, כדי שלא תהיה לו
5 בעיה אם יתגרש בעתיד (עמ' 11 ש' 26 ואילך).
- 6 ג. לציין כי בשנת 2008, עת הוסדר והושלם הליך רישום הזכויות בבית, מלוא הזכויות
7 נרשמו על שם הנתבעת בלשכת רישום המקרקעין, והצדדים לא ניצלו זאת לשינוי
8 רישום הזכויות על שם הצדדים במשותף.
- 9 32. מנגד טענה הנתבעת כי התובע ביקש מספר פעמים להעביר את הדירה על שמו והיא סרבה
10 לכך. עוד הדגישה כי סרבה לכל שיתוף למעט באופן נקודתי למשך פרק זמן קצר
11 בהתייחס לחשבון הבנק שלה: כאשר נשאלה מדוע הסכימה להכניס את הנתבע כשותף
12 שלה, השיבה (עמ' 21 ש' 1-7): "... אף פעם לא רציתי אותו שותף לא לחשבון שלי ולא
13 לבית. הוא ביקש ממני להיות שותף בבית, הוא ביקש הרבה פעמים ולא רציתי פחדתי
14 מזה ונרתעתי עוד לפני שהתחתנו, עוד בתקופה שהיינו גרים יחד הוא רצה כל הזמן שאני
15 ארשום את הבית על שמו ושאיכניס אותו שותף בבעלות ואני תמיד התנגדתי לזה חד
16 משמעית". עוד טענה כי היה חוזר ומבקש ממנה "תכניסי אותי לבית. היתה לו קנאה על
17 זה שיש בית על שמי, שהבאתי בית, זה תמיד הציק לוי" (עמ' 21 ש' 9-10).
- 18 33. לשיטתו של התובע, מדובר בדירה משותפת משום שהוא מימן הן את המשכנתא והן את
19 השיפוצים בנכס. כאשר התבקש להסביר מדוע סבור כי הדירה משותפת הסביר: (עמ' 19
20 ש' 1-17): "אם נחשב כמה עלה הבית וכמה אני השקעתי, אני השקעתי יותר משווי
21 הבית. אני שילמתי רוב השנים את המשכנתא, אני שדרגתי את הבית באופן משמעותי
22 כשהוספנו את הסלון ופינת האוכל. אני שדרגתי את המקלחת בצורה יסודית בסכום של
23 כמעט 35,000 ₪. החלפתי את המטבח ב-17,000 ₪ ואני שילמתי. אני למעשה עשיתי
24 הכל".
- 25 34. כפי שיובהר להלן, טענות התובע הוכחו באופן חלקי בלבד:

26

27

תשלום המשכנתא:

- 28 35. ראשית יש לציין כי מדובר בדירה שרכשה האישה מחברת שיכון ופיתוח לישראל במחיר
29 נמוך, בעלות של 105,556 ₪. כפי שעולה מחוו"ד השמאי הדירה מצויה בשכונה שנבנתה
30 בשנות ה-90 בשלהי העליה מבריה"מ לשעבר, בנכס שהוכרז כ"שיכון ציבורי", קרי
31 התובעת רכשה את הדירה שהיתה חלק מדיור ציבורי, דבר שיכול להסביר את מחירה
32 הנמוך ואת הסבסוד באמצעות משכנתא ארוכת הטווח שנלקחה על מרבית שווייה.

בית משפט לענייני משפחה בצפת

תלה"מ 19-07-57980 אלמוני נ' פלונית

תיק חיצוני:

- 1 מהחומר שהוגש עולה כי נרשמה משכנתא על הנכס לטובת בנק לאומי למשכנתאות ע"ס
2 92,889 ₪.
- 3 36. לטענת התובעת, שלא הוכחה, מחצית מהמשכנתא הפכה למענק: "בשנת 1993 קניתי את
4 הבית לבד. קניתי אותו בגיל 19 או 20, קניתי אותו בסכום של 95,000 ₪ ובנוסף שילמתי
5 מקדמה על סך 5,000 ₪, אני עוד מעט מסיימת לשלם את המשכנתא. קיבלתי 50,000 ₪
6 הלוואה ועוד 50,000 ₪ מענק וזה כיסה לי והוספתי עוד 5,000 ₪" (עמ' 3 ש' 17-20).
7 התובע לא הכחיש טענות אלה והוסיף כי כאשר עזב את הדירה יתרת המשכנתא עמדה
8 לדבריו ע"ס של כ-24,000 ₪ (עמ' 19 ש' 12).
- 9 37. חרף חלוף השנים לא ניתן לומר כי מרבית תשלומי המשכנתא שולמו ע"י הצדדים במהלך
10 החיים המשותפים. העובדה כי מחצית מהמשכנתא הפכה למענק אינה יכולה לסייע
11 לתובע שכן הטבה זו ניתנה לנתבעת עם רכישת הדירה.
- 12 38. בעניין החזר המשכנתא, גרסתו של התובע לפיה הוא הפקיד מדי חודש הפקדות שונות
13 לחשבון הבנק של הנתבעת לטובת תשלום המשכנתא ששולמה מחשבונה על מנת שזו
14 תכובד, לא הוכחה ואינה עולה בקנה אחד עם המסמכים שהוגשו לתיק. התובע טען כי
15 משך כספים מחשבונו והפקיד לחשבון התובעת (עמ' 16 ש' 10, עמ' 14 ש' 33 ואילך),
16 אולם לא הציג לא אישורי הפקדות ולא אישור על משיכות כספים בסמוך למועדים
17 האמורים, הגם שטען כי אישורים אלה נמצאים בידו ולפיכך אי צירופם פועל לחובתו.
18 בהקשר זה יצויין כי היו בידיו אישורים על הפקדות לחשבון התובעת לאחר הפרידה
19 (לטענת התובעת מדובר בכספים ששולמו לטובת המזונות).
- 20 39. לציין כי לשיטתו של התובע, הסיבה לכך שהפקיד כספים לטובת תשלום המשכנתא לחשבון
21 האישה היא משום שראה בכך חלק מנשיאה בעלויות הכלכלה של הבית: "לא ראיתי
22 בזה דבר גדול. זה דבר שאני אולי מחוייב לו, היינו נשואים, ידעתי שאם אני לא מפקיד
23 המשכנתא לא עוברת אז הפקדתי, לא ראיתי בזה דבר ענק, זה דבר שאני מחוייב לו זה
24 חלק מהכלכלה של הבית והחוסן של הבית". האיש לא טען כי ראה בבית בית משותף
25 ובתשלום המשכנתא כחוב משותף.
- 26 40. מדפי חשבון הבנק שצורפו עולה כי הצדדים ניהלו חשבונות בנק נפרדים למעט בפרק זמן
27 של כארבע שנים (לתיק צורפה בקשה להוצאת שותף מחשבון מיום 23.03.16), במהלכם
28 נכנסה משכורתו של התובע לחשבון הבנק. יודגש כי במקביל לכך, האיש ניהל גם חשבון
29 בנק נפרד, ומאותו החשבון ירדו כרטיסי אשראי (עמ' 15 ש' 26).
- 30 41. מתדפיסי חשבון הבנק של הנתבעת (חן-105-281867 בבנק הבינלאומי) לתקופה מיום
31 01.01.10 ועד ליום 30.05.11, עולה כי ישנן הפקדות של סכומי כסף במזומן לחשבון
32 האישה אולם לא במועדים ולא בסכומים להם טען. כך, למשל, התנהלות כספית במזומן
33 בחשבון האישה יולי 2010: ביום 15.07.10 – סך של 650 ₪. ביום 29.07.10 – סך של 600
34 ₪. אוגוסט 2010: ביום 15.08.10 – סך של 513 ₪. ביום 30.08.10 – סך של 530 ₪.

בית משפט לענייני משפחה בצפת

תלה"מ 19-07-57980 אלמוני נ' פלונית

תיק חיצוני:

- 1 **ספטמבר 2010**: ביום 16.09.10 – סך של 505 ₪. ביום 28.09.10 – סך של 550 ₪.
- 2 **אוקטובר 2010**: ביום 14.10.10 – סך של 550 ₪. ביום 31.10.10 – סך של 600 ₪. **נובמבר**
- 3 **2010**: ביום 30.11.10 – סך של 600 ₪. **ינואר 2011**: ביום 31.01.11 – סך של 451 ₪. ביום
- 4 20.01.11 – סך של 1629 ₪ **פברואר 2011**: ביום 28.02.11 – סך של 540 ₪ **אפריל 2011**:
- 5 ביום 21.04.11 – סך של 1,500 ₪ 28.04.11 – סך של 732 ₪. **מאי 2011**: ביום 23.05.11 –
- 6 סך של 1910 ₪.
- 7 42. כך, אף בחינת התנהלות חשבון הבנק של הנתבעת בהתאם לתדפיסים שצורפו לתקופה שבין
- 8 30.05.11 עד ליום 30.05.16, מעלה התנהלות כספית דומה, קרי בכל חודש (לעיתים
- 9 מספר פעמים בחודש, ר' למשל הפקדות בחודש 06/11 בו בוצעו חמש הפקדות במזומן),
- 10 הופקדו כספים במזומן בסכום שאיננו קבוע, לעיתים נלקחה הלוואה מהחשבון וירדו
- 11 התשלומים החודשיים, ומדי פעם נמשכו מזומנים בקופה. הנתבעת הודתה כי התובע
- 12 הפקיד מזומנים מדי פעם לחשבונה אולם טענה כי עיקר ההפקדות בוצעו על ידה.
- 13 43. יצויין כי החל מחודש 10/12, הופקדו לחשבון הנתבעת גם משכורותיו של התובע מחברת
- 14 ***** ומשלב זה ניכר כי בוצעו פעולות רבות יותר מחשבונה של האישה. הפקדת
- 15 המשכורות נעשתה עד ליום 01.10.13. החל מיום 08.06.14 הופקד בתחילת כל חודש
- 16 סכום מסויים בגין "משכורת", זהות המעביד לא צויינה זאת עד ליום 04.09.14. ביום
- 17 01.12.14 שוב הופקדו סכומים מחברת ***** עד ליום 15.11.15 שאז הופקדו פיצויים
- 18 מחברת ***** (לטענת התובע - 28% מהמעביד) וביום 17.12.15 הופקדה יתרת הפיצויים
- 19 מחברת ***** בסך של 12,510 ₪.
- 20 44. יצויין כי הנתבעת הכחישה נמרצות כל טענה וטענה שנטענה מפיו של התובע (ובשלב מסויים
- 21 בחקירתו ביקשה לצאת מהאולם בטענה כי אינה יכולה עוד לשאת את דברי השקר
- 22 מפיו). בכלל זה הכחישה אף את הפקדת המשכורות של התובע מחברת ***** לחשבון
- 23 שבאותה עת היה משותף וטענה כי "זה מפוברק חבל על הזמן", כך אף הכחישה את
- 24 הפקדת הפיצויים לחשבון המשותף, הגם שטענותיה סותרות את תדפיסי הבנק שהוגשו
- 25 לתיק מטעמה.
- 26 45. מנגד אף טענות התובע, לפיהן התובעת לא עבדה ולכן לא יכלה לשאת בתשלום המשכנתא,
- 27 הופרכו והוכח כי התובעת עבדה במרבית שנות הנישואין בעבודות נקיון במשק בית:
- 28 46. ראשית, יצויין כי בכתב ההגנה בתביעת המזונות (תמ"ש 16-05-37320) טען התובע (סעיף 22
- 29 לכתב ההגנה), כי הנתבעת עובדת ומשתכרת למחייתה ואין כל חובה לזון אותה". בסעיף
- 30 28 לכתב ההגנה טען כי "התובעת מרוויחה בעבודתה יותר מהסכום אותו מצהירה
- 31 בתביעתה". מנגד, בהליך זה טען (עמ' 18 ש' 26-29): "היא הייתה עובדת מעט מאוד,
- 32 פעם אחת בשבוע בתקופות הטובות, חלק גדול מהזמן לא עבדה בכלל, ה-200 ₪ שהיא
- 33 הרוויחה הייתה צריכה לתספורת לציפורניים, היא אישה. אפילו המשכנתא חזרה כמה

בית משפט לענייני משפחה בצפת

תלה"מ 19-07-57980 אלמוני נ' פלונית

תיק חיצוני:

- 1 פעמים". בניגוד לטענות אלה טענה הנתבעת עוד בשנת 2017 כי עבדה במשק בית,
2 והוסיפה כי המעבידים השונים לא הצהירו עליה במוסד לביטוח לאומי (למעט אחד),
3 וידעה לתת פרטים ושמות של אנשים אצלם עבדה וסכומים מפורטים אותם הרוויחה
4 ותדירות העבודה בבתיים השונים (עמ' 27 ש' 1 ואילך, עמ' 23 ש' 30-26). התובעת
5 הסבירה כי כאשר עבדה אצל מר ***** הרוויחה 2000 ₪ בחודש והוא הצהיר עליה
6 לעומת בתיים נוספים בהם עבדה. תמיכה לטענות אלה ניתן לראות באישור המל"ל מיום
7 12.01.20 בהתייחס לתקופת העיסוק של התובעת, ממנו עולה כי משנת 1999 ואילך
8 עבדה התובעת במקומות עבודה שונים באופן מזדמן ולא קבוע למעט תקופות רצופות
9 בהן דווחה כעובדת במשק בית אצל מר *****.
- 10 47. מהאמור לעיל עולה, כי מרבית התקופה שולמה המשכנתא מחשבון הבנק של האישה אשר
11 רק בפרק זמן של כ-4 שנים, שימש כחשבון משותף אליו הופקדה משכורתו של התובע
12 וזכויותיו הסוציאליות (ובתקופה זו למעשה נשא במחצית תשלום המשכנתא).
- 13 48. לציין כי החזרי המשכנתא היו נמוכים ביותר (כ-550 ₪ בחודש ולאחר הורדת המענק
14 הסכום הופחת), ולא היה בתשלום כדי להכביד באופן משמעותי על כלכלת הבית
15 השוטפת.
- 16
- 17 **הסכום ההתחלתי אותו הביא התובע לנישואיו:**
- 18 49. לטענת התובע הוא תרם מכיסו לתא המשפחתי סכום הגבוה משווי הדירה בשעתו - סך של
19 150,000 ₪, התובע לא הוכיח זאת וגרסתו בעניין זה לא היתה עקבית:
- 20 50. בסעיף 12 לתצהירו, טען כי בתחילת נישואיו משך את כל חסכוניותו שהיו לו ערב הנישואין
21 "כ-150,000 ₪ והפקדתי אותם לחשבון המשותף שלנו והשתמשתי בהם לצורכי
22 המשפחה ולתשלומי החזרי המשכנתא הרובצת על הדירה". טענות אלה לא הוכחו לא
23 לעניין גובה הסכום ולא לעניין החשבון המשותף שלא היה קיים (למעט תקופה של
24 כארבע שנים בסמוך למועד הפרידה).
- 25 51. חרף העדר כל ראיה לתרומה זו לתא המשפחתי, הודתה הנתבעת כי התובע "הביא" סך של
26 100,000 ₪, אולם לכל אורך הדרך טענה כי בסכום זה נעשה שימוש שוטף, שכן התובעת
27 לא עבדה בתקופת ההריונות (בשל בשמירת הריון). טענות אלה של הנתבעת נתמכות
28 בדברים שהעיד התובע בחקירתו לפיהם היה לו חשבון נפרד והוא השאיר שם את הכסף
29 לטובת כרטיסי האשראי (עמ' 15 ש' 26), והוא רכש בכספים אלה ריהוט לתחילת
30 הנישואין וכל חודש השתמש בכסף כי הוציא יותר ממה שהרוויח והנתבעת לא עבדה
31 (עמ' 17 ש' 24-28).
- 32
- 33

היקף השיפוצים ושוויים:

בית משפט לענייני משפחה בצפת

תלה"מ 19-07-57980 אלמוני נ' פלונית

תיק חיצוני:

- 1 52. אין חולק כי במהלך 17 השנים בהם התגוררו הצדדים בבית, בוצעו שלושה שיפוצים (סגירת
2 מרפסת, שיפוץ מקלחת והחלפת מטבח). יחד עם זאת קשה עד מאוד היה להבין מהן
3 גרסאות הצדדים אשר לכל שיפוץ מבחינת היקפו.
4 53. התובע טען כי השיפוצים בוצעו באופן הבא: (עמ' 1 לפרוט' ש' 16-27): "המדובר בשלושה
5 שיפוצים שונים. היה שיפוץ גדול מאוד של המרפסת שהפכנו אותה לסלון גדול ופינת
6 אוכל גדולה זה בשנת 2003, אני מעריך שזה לפחות 32 מטר עד 42 מטר. כשאמרתי שני
7 חדרים שנוספו התכוונתי לסלון ופינת אוכל. בשנת 2008 עשינו שיפוץ גדול מאוד בבית
8 שכלל שדרוג מוחלט של המקלחת, תוספת קרמיקה - שיפוץ של החדרים ריצפנו אותם
9 לקרמיקה ובמטבח. מקלחת ומטבח זה עלה לפחות 35,000 ₪ ואת השיפוץ ביצע הקבלן
10 שמעון גז. לאחר מכן שיפוץ – החלפת ארונות מטבח. השיפוץ הראשון של המטבח היה
11 בריצוף, לאחר 4 שנים היא אמרה לה שזה לא נראה לה הצבע של ארונות המטבח אז
12 החלפתי ארונות מטבח בעלות של 17,000 ₪ באמצעות ****מטבחים".
13
14

תוספת הבניה בשנת 2003:

- 15 54. אין חולק כי הצדדים ביצעו שיפוץ שכלל סגירת המרפסת לסלון, בסמוך ללידת בנם השני.
16 55. אשר להיקפה – לטענת התובע מדובר היה ב-42 מ"ר ש"הכפילה את שטח הבית" ואשר
17 מלוא השיפוץ שולם על ידו, לטענת האישה מדובר היה ב-17 מ"ר בלבד, בעלות של
18 30,000 ₪ מתוכם שילם התובע מחצית בלבד "מכח היותו אב לילדיו עם אחריות
19 בסיסית כלפיהם". מחו"ד השמאי עולה כי בתכנית לסגירת המרפסת ניתן היתר
20 לסגירת מרפסת בגודל של 18.77 מ"ר בלבד, בפועל נבנו 21.1 מ"ר כלומר, מחצית מהגודל
21 לו טען התובע. יצויין כי לאחר סגירת המרפסת הבית עמד על שטח של 75 מ"ר (ברוטו).
22 56. אשר לשאלת המימון - התובע טען כי הוא מימן את מלוא עלות השיפוץ מנגד טענה הנתבעת
23 שהיא נשאה במחציתו. לא הובאו כל ראיות מצד מי מהצדדים לתמיכת טענותיהם.
24 מהראיות שהוגשו לתיק ומהעדויות שנשמעו, עולה כי בשלב זה של חייהם ניהלו הצדדים
25 חשבונות בנק נפרדים, מדובר בתקופה הסמוכה לתחילת הנישואין, בתקופה זו הצדדים
26 עשו שימוש בסכום הראשוני ההתחלתי שהביא התובע לנישואין, בתקופה זו התובעת לא
27 עבדה וזאת אף לשיטתה (בשל היותה בהריון בסיכון ובהמשך לא עבדה שנתיים בהיותה
28 מניקה), לכך יש לצרף את העובדה כי מהמסמכים והקבלות שצורפו לחו"ד השמאי
29 עולה כי התובע היה שותף פעיל בכל הליך תוספת הבניה, כך נרשם ההיתר על שם שני
30 הצדדים (לטענת התובעת כי הוא גר בבית איתה) והצעת המחיר וכן "הסכם דברים"
31 שנחתם בחודש 10/03 הכולל את פרטי העבודה נחתם מול התובע בלבד. מטעמים אלה
32 אני מקבלת את טענת התובע כי הוא זה שמימן את מרבית עלות השיפוץ הראשון של
33 סגירת המרפסת.

בית משפט לענייני משפחה בצפת

תלה"מ 19-07-57980 אלמוני נ' פלונית

תיק חיצוני:

- 1 57. אשר לשווי השיפוץ – מהסכם העבודה שהוצג בפני השמאי ואשר צוטט בחווה"ד, עולה כי
2 ע"פ הסכם העבודה מיום 05.03.04 עמד ע"ס של 41,500 ₪, בתוספת תשלום לפלדלת,
3 אגרת בניה אדריכל וחברת מילגם בסה"כ עלות השיפוץ עמדה ע"ס של 53,572 ₪,
4 ובערכם כיום שווי השיפוץ עומד ע"ס של 67,268 ₪. התובעת הכחישה את הסכומים
5 שצויינו בחווה"ד, אולם לא ביקשה לזמן את המומחה ולחוקרו על חווה"ד, ולא הוכיחה
6 כי שווי השיפוץ נמוך מהשווי שהוערך ע"י השמאי.
7 58. לשיטת התובע שיפוץ זה היה השיפוץ העיקרי, אשר שידרג את הבית שצורה הכי משמעותית
8 (עמ' 11-12 לפרוט'). לציין כי מחוו"ד השמאי עולה כי הפער בין שווי הנכס ללא השיפוץ
9 (530,000 ₪) לבין שווי כולל השיפוץ (645,000 ₪) הינו 115,000 ₪ בלבד דבר שאכן
10 תומך בטענת התובע כי סגירת המרפסת היתה אכן השיפוץ העיקרי.
11

שיפוץ המקלחת:

- 12
13 59. לטענת התובע שיפוץ המקלחת בוצע בשנת 2008 (בחוו"ד השמאי צויין כי בוצע בשנת 2010).
14 שני הצדדים טענו בפני השמאי בביקורו כי שווי השיפוץ בשעתו עמד ע"ס של 15,000 ₪.
15 60. באופן כללי יצויין כי שיפוץ מקלחת לרבות החלפת צנרת איננה מהווה "שיפוץ מאסיבי" כפי
16 שניסה התובע לטעון אלא תחזוקה של הבית, שלעיתים הינה תחזוקה הכרחית. אף אם
17 ייאמר כי לקחת בחשבון את שיפוץ המקלחת כהשקעה, היקפה היה ע"פ חוו"ד השמאי
18 בהיקף של 16,389 ₪ בערכם דהיום. במקרה זה לא הובאה כל ראיה לכך שהתובע נשא
19 במלוא עלויות השיפוץ ולציין כי לשיטתו בשנת 2006 היה במצב של חדלות פרעון (עמ'
20 עמ' 18 ש' 16), ולפיכך אני מקבלת את טענת הנתבעת כי הנשאים השתתפו במימון
21 השיפוץ בחלקים שווים.
22

שיפוץ המטבח:

- 23
24 61. לטענת התובע, בשנת 2012 "כדי לרצות את הנתבעת" רכשו בני הזוג מטבח חדש בעלות של
25 17,000 ₪ שמומנה במלואה ע"י התובע. מנגד, טענה התובעת כי המטבח שהוחלף נעשה
26 בניגוד לרצונו של התובע לבסוף שילמה הנתבעת בשיקים שלה סך של 7,800 ₪ ואת
27 היתרה במזומן.
28 62. ראשית יצויין מחוו"ד השמאי עולה כי מדובר בשדרוג המטבח בלבד (החלפת דלתות בעיקר),
29 ולא בהחלפת מטבח חדש, בשווי נוכחי של 17,590 ₪, וזו אינה עולה כדי השקעה
30 מאסיבית.
31 63. בכל הנוגע למימון השיפוץ מהראיות שהובאו בפני עולה כי זה נעשה ע"י הנתבעת בלבד:
32 בניגוד לתוספת הבניה, הקבלה על המטבח (צורפה לחוו"ד השמאי) ניתנה ע"ש הנתבעת
33 וצויינו בה מספרי השקים ששולמו מחשבון הבנק שלה. בהסכם העבודה צויין כי תנאי

בית משפט לענייני משפחה בצפת

תלה"מ 19-07-57980 אלמוני נ' פלונית

תיק חיצוני:

- 1 התשלום כוללים מקדמה ששולמה בשיקים וכן סך של 9200 ₪ שאמורים היו להיות
2 משולמים במזומן ביום ההרכבה, כאשר בפועל שולמו במזומן סך של 8700 ₪ וניתן שיק
3 נוסף ע"ס 500 ₪.
- 4 64. טענת התובע כי כספי הפיצויים הופקדו לחשבון האישה ושימשו לתשלום המטבח וכיבוד
5 השיקים (עמ' 13 ש' 29 ואילך) אינה עולה בקנה אחד עם המסמכים המעידים כי
6 הפיצויים מחברת ***** שולמו בסוף שנת 2015 מספר שנים לאחר השיפוץ.
- 7 65. מעבר לכך אף אילו היה מוכחת השתתפות כספית של התובע בשיפוץ, אין מקום להתחשב
8 בשווי השיפוץ מטעמי צדק: מעדותה הנתבעת עולה כי הריב בין בני הזוג פרץ בעקבות
9 השפלתה של הנתבעת בפני בעלי המקצוע שהגיעו לביתם ותחינתה כי התובע יחדול
10 ממעשיו. בין היתר העידה הנתבעת " ... המטבח התובע לא קשור בכלל, שילמתי את
11 המטבח לבד, הוא היה עצור... הוא לא שילם לי כלום על המטבח, כשהוא בא הביתה
12 המטבח כבר היה קיים ... המטבח זה היה כדור שלג, הבאתי אנשי מקצוע שיבואו ויראו
13 את המטבח עם ההתנגדות שלו, הוא לא הסכים בשום פנים ואופן, הוא אמר להם אני
14 לא משתתף בזה, אני לא משלם לכם כלום. מפה התחילו המריבות ... אני התחלתי
15 לשכנע אותם שישכים לי לעשות את המטבח, אמרתי לו תעשה לי טובה אני מביאה אותם
16 אל תעשה לי בעיות, אני הבאתי אותם בסוף והוא עשה לי בעיות השפיל אותי לידם
17 ואמר להם שהוא לא משתתף במטבח... זה כמו כדור שלג נגרר כל הלילה כשהוא השתגע
18 עם עצמו בלילה כשכולם ישנים... אז הוא הרים עליי יד. זה נגרר לאלימות ומכות
19 וכשהוא היה בכלא ניצלתי את זה, הלכתי, הבאתי נגרים ועשיתי את המטבח" כאשר
20 נשאלה מהיכן הכסף למימון המטבח השיבה בפירוט רב היכן עבדה בעבודות משק בית,
21 תדירות העבודה וכמה הרויחה (עמ' 22 ש' 12 ואילך).
- 22 66. אף התובע אישר כי התנגד נחרצות לשיפוץ המטבח ובני הזוג נקלעו למשבר בעקבות דרישת
23 הנתבעת לשפץ את המטבח וכי בני הזוג נקלעו למשבר והתובע נעצר (עמ' 1 ש' 16-27,
24 עמ' 13 ש' 13 ואילך, אם כי לטענתו "היא לא שיפצה את המטבח, היא ביקשה ממני
25 אישור לעשות זאת ולרשום צ'קים שלה").
- 26 67. טענות התובע בכל הנוגע לשיפוץ המטבח, ראוי היה אילולא נטענו כלל. מחומר הראיות
27 עולה כי מדובר היה בשיפוץ לו התנגד התובע, ובגינו פרץ ויכוח בין הצדדים שגרר
28 אלימות מצידו של התובע והוא הורשע בפלילים בגין תקיפת הנתבעת. אין חולק כי
29 כאשר שב לבית בתום תקופת ההרחקה, השיפוץ הסתיים. בין אם בדיעבד השתתף
30 בעלויות ובין אם לאו – אין מקום להשיב לו מחצית מההשקעה, וזאת מטעמי מדיניות
31 שיפוטית ראויה ומשיקולים של עשיית צדק.
32

בית משפט לענייני משפחה בצפת

תלה"מ 19-07-57980 אלמוני נ' פלונית

תיק חיצוני:

- 1 לסיכום נקודה זו: מהאמור לעיל עולה כי לא ניתן לראות את השיפוצים בבית ככאלה
2 הבטלים בששים, בשים לב לערך הנכס שעומד כיום ע"ס של 645,000 ₪. אם נתעלם
3 מעלות שיפוץ המטבח, אנו נותרים עם נכס שהושבח בעקבות השיפוצים בסך של 97,000
4 ₪. יוצא אם כן שהגם שהחלק הארי של עליית שווי הדירה נבע משווי הבית, ולא משווי
5 ההשקעה בו שאיננה מאסיבית, יחד עם זאת היא איננה זניחה בהתחשב בשווי הנכס.
6
- 7 69. ממכלול הראיות שהוגשו בפני, הוכח קיומו של "דבר מה נוסף" המצדיק הכרה בשיתוף
8 בנכס, אולם לא בדרך של מחצית מהזכויות אלא בהיקף מופחת.
9
- 10 70. מאחר שהנכס נרכש כדיור ציבורי בהטבה משמעותית שניתנה לנתבעת בלבד מספר שנים
11 לפני הנישואין, מרבית עליית ערך הבית לא נבע מההשקעה בנכס, גם אם זו איננה זניחה,
12 המשכנתא נלקחה ע"י האישה ושולמה על ידה מרבית השנים, האלימות שספגה הנתבעת
13 מהתובע על רקע רצונה לשפץ את הנכס, ומנגד, בשים לב לנישואים בפרק זמן הארוך,
14 לשיפוצים שבוצעו בנכס, לסכום ההתחלתי שהביא עימו התובע לנישואין שלא היה
15 מבוטל ביחס לערך הדירה, ולא הוכחש כי שימש את המשפחה, בשים לב לכך שבמשך
16 פרק זמן של כארבע שנים נשא התובע במימון חלק מתשלומי המשכנתא אם כי אלה היו
17 נמוכים, אני רואה לנכון לקבוע כי שיתוף התובע בנכס הינו בשיעור של 15% משווי הנכס
18 בערכו דהיום, ובסה"כ בסכום (מעוגל) של 95,000 ₪.
19
- 20 **לסיכום:**
- 21 71. ניתן בזאת פס"ד הצהרתי הקובע כי התובע שותף בזכויות בנכס בהיקף של 15%, ובשווי של
22 95,000 ₪.
- 23 72. על מנת לייעל את ההליכים ובנסיון לייתר הליכים עתידיים לפירוק שיתוף, אני מורה כי
24 ככל שהנתבעת לא תשלם לתובע את שווי חלקו בנכס תוך 90 יום מהיום, התובע יהיה
25 רשאי להירשם כבעלים במשותף בנכס, בשיעור של 15%.
- 26 73. בשים לב לתוצאה ומאחר ששני הצדדים מיוצגים ע"י הלשכה לסיוע משפטי – כל צד ישא
27 בהוצאותיו.
- 28 74. ניתן לפרסום בהשמטת פרטים מזהים.
29
30
31 ניתן היום, ט"ו חשוון תשפ"ב, 21 אוקטובר 2021, בהעדר הצדדים.
32

בית משפט לענייני משפחה בצפת

תלה"מ 19-07-57980 אלמוני נ' פלונית

תיק חיצוני:

אביבית נחמיאס, שופטת, סגנית הנשיא

1
2
3
4